

Αυτόματη μετάφραση - Automatic translation (Google translate)

<< Επιστροφή

Απόφαση **1056 / 2019** (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 1056/2019

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ'ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Δήμητρα Κοκοτίνη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αρτεμισία Παναγιώτου, Γεώργιο Αναστασάκο, Μαρία Γεωργίου, Ευφροσύνη Καλογεράτου - Ευαγγέλου Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 21 Μαΐου 2019, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δημήτριου Παπαγεωργίου (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσιόντος - κατηγορουμένου Β. Λ. του Κ., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ζωή Γεωργοπούλου, για αναίρεση της υπ'αριθ. ΒΤ3624/2018 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών. Με πολιτικώς ενάγον το Ελληνικό Δημόσιο, που εκπροσωπείται νόμιμα και που στο ακροατήριο εκπροσωπήθηκε από τον Πρόεδρο του ΝΣΚ Ηλία Νίκα. Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσιώντος - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 12-4-2019 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 636/19.

Αφού άκουσε Τον Πρόεδρο του ΝΣΚ ως εκπρόσωπο του πολιτικώς ενάγοντος Ελληνικού Δημοσίου και την πληρεξούσια δικηγόρο του αναιρεσιόντος, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη υπ' αριθμ. 37/2019 και από 12.4.2019 έκθεση - δήλωση του Β. Λ. του Κ., για αναίρεση της υπ' αριθμ. ΒΤ 3624/2018 αποφάσεως του

Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών (το οποίο, κατ' έφεση δικάζοντας, κήρυξε τον ήδη αναιρεσείοντα ένοχο της αξιόποινης πράξης της πλαστογραφίας μετά χρήσεως και, με το ελαφρυντικό της περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 84 ΠΚ, του επέβαλε ποινή φυλακίσεως οκτώ (8) μηνών, την οποία ανέστειλε επί τριετία) ασκήθηκε παραδεκτώς και εμπροθέσμως κατ' άρθρο 473 παρ. 3 ΚΠοινΔ (καταχώρηση της προσβαλλομένης αποφάσεως στο ειδικό βιβλίο στις 2.4.2019). Επομένως πρέπει να ερευνηθεί για την βασιμότητα των λόγων της, παρόντος του, ως πολιτικώς ενάγοντος, κληθέντος Ελληνικού Δημοσίου.

Κατά τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 171 του ΚΠοινΔ όπως ισχύει, αν ο πολιτικώς ενάγων παρέστη παράνομα στη διαδικασία του ακροατηρίου επέρχεται απόλυτη ακυρότητα που λαμβάνεται και αυτεπαγγέλτως υπόψη από το Δικαστήριο σε κάθε στάδιο της διαδικασίας και στον Άρειο Πάγο ακόμη. Η ακυρότητα όμως αυτή που δημιουργεί λόγο αναιρέσεως κατ' άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' του Κ.Ποιν.Δ., επέρχεται μόνον όταν υπάρχει έλλειψη ενεργητικής ή παθητικής νομιμοποιήσεως του πολιτικώς ενάγοντος ή όταν δεν τηρήθηκε η διαδικασία που επιβάλλεται από το άρθρο 68 του ιδίου Κώδικα ως προς τον τρόπο και χρόνο ασκήσεως και υποβολής της πολιτικής αγωγής και όχι για άλλες πλημμέλειες (Ολ. ΑΠ 762/1992).

Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 63, 82 παρ. 1 του Κ.ΠοινΔ., σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 68 παρ. 1 και 2, 83, 84, 87 του ιδίου Κώδικα, και 914, 932 του ΑΚ, προκύπτει ότι για να είναι νόμιμη η δήλωση παραστάσεως πολιτικής αγωγής που γίνεται είτε στην προδικασία, είτε ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου, πρέπει εκείνος που προβαίνει σ' αυτή, να έχει υποστεί από την τέλεση της εγκληματικής πράξεως ζημία, από την οποία διατηρεί αξίωση αποζημιώσεως ή χρηματικής ικανοποιήσεως λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης. Τέτοια αξίωση υφίσταται σε εκείνον που ζημιώθηκε άμεσα από την άδικη πράξη με την οποίαν προσβλήθηκαν έννομα αγαθά αυτού, ο οποίος ως μόνος ενεργητικά νομιμοποιούμενος, μπορεί να προβεί σε δήλωση παραστάσεως ως πολιτικώς ενάγων. Δηλαδή απαιτείται ο πολιτικώς ενάγων να αντλεί το δικαίωμα αποζημιώσεως ευθέως και αμέσως από "πρόσωπικό βίωμα" της εγκληματικής προσβολής και όχι από κάποια ενδιάμεση σχέση ή αντανakλαστικά και έμμεσα.

Επομένως, κάθε άλλος στον οποίο αντανakλούν οι υλικές ή ηθικές συνέπειες του εγκλήματος, δεν νομιμοποιείται προς άσκηση πολιτικής αγωγής (ΑΠ 1096/2017).

Ειδικότερα, στο έγκλημα της πλαστογραφίας (άρ. 216 ΠΚ), η οποία

τιμωρεί την κατάρτιση του πλαστού και τη νόθευση γνησίου εγγράφου προστατεύεται το συμφέρον εκείνου που μπορεί να υποστεί ή υπέστη τις έννομες συνέπειες του γεγονότος, σε σχέση με το οποίο έγινε η κατάρτιση (ή η νόθευση). Το πρόσωπο αυτό μπορεί να είναι, εκτός από τον εκδότη του εγγράφου, άλλος παραπλανώμενος, αλλά και τρίτος, στα συμφέροντά του οποίου επιδρά η παραπλάνηση άλλου. Ειδικότερα, η ως άνω προστασία παρέχεται κατ' αρχήν σ' εκείνον, του οποίου γίνεται κατάχρηση της υπογραφής, σε σχέση με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες. Στην περίπτωση, δηλαδή, της καταρτίσεως προστατεύεται εκείνος που, με την απομίμηση της υπογραφής του από το δράστη ή με άλλους συναφείς τρόπους, εμφανίζεται ψευδώς ως εκδότης του εγγράφου. Επομένως, νομιμοποιούμενος να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων κατά την ποινική διαδικασία είναι εκείνος του οποίου πλαστογραφήθηκε η υπογραφή (ή εκείνος ο οποίος είναι εκδότης του νοθευθέντος εγγράφου), λαμβανομένου υπόψη ότι με τη διάταξη του άρθρου 216 ΠΚ προστατεύεται γενικότερα το συμφέρον εκείνου που μπορεί να υποστεί ή υπέστη τις έννομες συνέπειες του γεγονότος, σε σχέση με το οποίο έγινε η κατάρτιση ή νόθευση. Νομολογιακά έχει γίνει δεκτό ότι επί πλαστογραφίας μετά χρήσεως αμέσως υφιστάμενος ηθική βλάβη είναι ο υποστάς ή δυνάμενος να υποστεί τις εκ του πλαστού εγγράφου έννομες συνέπειες (ΑΠ 773/1993, 88/1992, 2670/2008, 1175/1978).

Στην προκειμένη περίπτωση, το Τριμελές Εφετείο (Πλημμελημάτων) Αθηνών, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, με την προσβαλλομένη υπ' αριθμ. ΒΤ 3624/2018 απόφαση του, απέρριψε τις (και πρωτοδίκως) υποβληθείσες αντιρρήσεις του κατηγορουμένου, ήδη αναιρεσιόντος, κατά της παραστάσεως ως πολιτικώς ενάγοντος του Ελληνικού Δημοσίου. Ειδικότερα, η πληρεξούσια δικηγόρος του κατηγορουμένου ανέπτυξε στο ακροατήριο προφορικώς και κατέθεσε γραπτώς αίτημα περί αποβολής της πολιτικής αγωγής, το οποίο έχει κατά λέξη ως εξής: "Κατηγορούμαι για παράβαση του άρθρου 216 παρ. 1 ΠΚ διότι την 7-7-2011 νόθευσα έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσω με την χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες και συγκεκριμένα ενώ είχα αναλάβει την υποβολή της φορολογικής δήλωσης έτους 2011 για λογαριασμό των κ.κ. Τ. Κ. και Τ. Α., αφού συμπλήρωσα τα σχετικά έντυπα, έθεσα στην τελευταία σελίδα εντύπωμα σφραγίδας με στοιχεία "Δ. Κ. Εφοριακός ΤΕ/Γ" και κατ' απομίμηση την υπογραφή αυτού.

Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, εμφανίστηκε αιφνιδιαστικά πληρεξούσιος δικηγόρος του Ελληνικού

Δημοσίου και την 5-10-2007 δήλωσε το πρώτον παράσταση πολιτικής αγωγής για αποκατάσταση ηθικής βλάβης ανερχόμενη στο ποσό των 3000 ευρώ και παρά τις αντιρρήσεις μου, που προτάθηκαν προ της ενάρξεως της ακροαματικής διαδικασίας, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκανε δεκτή την άνω παράσταση πολιτικής αγωγής, ως τούτο προκύπτει και από την εφεσιβαλλόμενη με αριθμ. 89175/2017 απόφαση του Η Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών.

Σύμφωνα με το άρθρο 171 αριθμ. 2 ΚΠΔ η παράνομη παράσταση του πολιτικώς ενάγοντος στο ακροατήριο συνεπάγεται απόλυτη ακυρότητα, η οποία αποτελεί και λόγο αναίρεσης της απόφασης. Παρά τον νόμο παράσταση πολιτικής αγωγής συνιστά η συμμετοχή ως πολιτικώς ενάγοντος προσώπου το οποίο: 1) δεν συγκεντρώνει τα στοιχεία της ουσιαστικής νομιμοποίησης (ενεργητικής ή παθητικής) ή 2) δεν δήλωσε την παράσταση στο ακροατήριο έγκαιρα και με τον τρόπο τον οποίο καθόρισε ο νόμος (αρθρ. 68 παρ. 1, 2 ΚΠΔ) Στην επ' ακροατηρίω διαδικασία ο έλεγχος των στοιχείων της νομιμότητας της παράστασης πολιτικής αγωγής γίνεται με βάση τα στοιχεία της προφορικής δήλωσης σε συνδυασμό με το κατηγορητήριο, που συγκροτεί το αντικείμενο της ποινικής δίκης. Σύμφωνα με το άρθρο 63 ΚΠΔ στο ποινικό δικαστήριο μπορεί να ασκηθεί η πολιτική αγωγή για την αποζημίωση και την αποκατάσταση από το έγκλημα, που εν προκειμένω νοείται το έγκλημα που εισάγεται στην συγκεκριμένη ποινική δίκη, δηλαδή η ανθρώπινη συμπεριφορά που διαμορφώνεται στο εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ως παραβίαση μιας ποινικής διάταξης.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ποινική δίκη και πολιτική αγωγή συνδέονται μεταξύ τους κατά το ότι ο νόμιμος λόγος ευθύνης (η παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά) και η ζημία που απορρέει απ' αυτόν και προβάλλεται με την πολιτική αγωγή πρέπει να απορρέουν από το κατηγορητήριο. Στην ποινική δίκη, στην οποία εισάγεται μια συμπεριφορά ως παραβίαση μιας ποινικής διάταξης, δεν μπορούν να συνυποβληθούν παρά μόνον εκείνες οι ιδιωτικές ζημιές, που αποτελούν μεν αδικοπραξία κατά το αστικό δίκαιο, αλλά συνδέονται οργανικά με την δικαζόμενη παράβαση και είναι σύμφυτες με αυτήν. Έτσι κι αν ακόμη το προστατευόμενο από την ποινική διάταξη έννομο αγαθό εμφανίζεται ως αγαθό του κοινωνικού συνόλου, συμφέρον για την προστασία του έχουν μόνον όσοι σε μια δεδομένη στιγμή μπορούν να αξιώσουν την απόλαυσή του (λ.χ. στο αδίκημα της πλαστογραφίας εκείνοι που συναλλάσσονται με έγγραφα και πλαστογραφείται η υπογραφή τους). Το δικαίωμα παράστασης

πολιτικής αγωγής στην ποινική δίκη λοιπόν, περιορίζεται σε ένα ακόμη στενότερο κύκλο προσώπων και ζημιών. (Η πολιτική αγωγή στην ποινική δίκη, Α. Ψ. - Μ.).

Δικαίωμα παράστασης πολιτικής αγωγής του 216 Π Κ έχει εκείνος που υπέστη τις προσαγόμενες από το πλαστό έγγραφο έννομες συνέπειες.

Συνεπώς, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα, εν προκειμένω, παθών κι αμέσως ζημειωθείς, όπως η πράξη περιγράφεται στο συγκεκριμένο κατηγορητήριο είναι ο Κ. Τ. και Α. Τ. και οι μόντοι που νομιμοποιούνται ν' ασκήσουν το δικαίωμα πολιτικής αγωγής κι όχι το Ελληνικό Δημόσιο. Το κύρος του Ελληνικού Δημοσίου και η εμπιστοσύνη των πολιτών που θεωρήθηκε ως δικαιολογητικός λόγος της παράστασης πολιτικής αγωγής εν προκειμένω ουδόλως θίγονται, όπως η αξιόποινη πράξη αναφέρεται στο κατηγορητήριο, διότι όπως ρητά αναφέρεται ουδέποτε κατατέθησαν οι φερόμενες ως πλαστές φορολογικές δηλώσεις ενώπιον της αρμόδιας αρχής. Άλλωστε, ούτε καν εκλήθη από τον αρμόδιο Εισαγγελέα ο εφοριακός - υπάλληλος του Δημοσίου, του οποίου η υπογραφή φέρεται ως πλαστογραφημένη, ως μάρτυρας στην συγκεκριμένη δίκη, με αποτέλεσμα να συνάγεται ευθέως, από το σύνολο της ποινικής δικογραφίας, ότι ουδόλως το Δημόσιο εθίγη από την συγκεκριμένη πράξη και η παραδοχή της παράστασης πολιτικής αγωγής εν προκειμένω, συνιστά υπέρμετρη διεύρυνση των προσώπων που μπορούν να παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες σε μια ποινική δίκη, διότι με την λογική αυτή οποιοσδήποτε μπορεί να θεωρήσει ότι θίγεται η ασφάλεια κι η εμπιστοσύνη του και να παραστεί, αλλά και το δικαίωμα του δημοσίου διευρύνεται υπέρμετρα, διότι στην παραδοχή αυτή, νομιμοποιείται σε κάθε ποινικό αδίκημα ν' αξιώσει αποκατάσταση λόγω ηθικής βλάβης, καθώς κάθε αξιόποινη συμπεριφορά που διώκεται αυτεπαγγέλτως μπορεί να θεωρηθεί ότι κλονίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών στην αποτελεσματικότητα των μηχανισμών του Κράτους και να μειώσει την αξιοπιστία του". Το Δικαστήριο απέρριψε τις προβληθείσες ως άνω, αντιρρήσεις του κατηγορουμένου - αναιρεσιόντος, κατά της παράστασης του Ελληνικού Δημοσίου ως πολιτικώς ενάγοντος, δεχόμενο ότι: "Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 68 ΚΠΔ και 216 παρ. 1-2 ΠΚ προκύπτει ότι αμέσως παθών από το αδίκημα της πλαστογραφίας με χρήση και επομένως ενεργητικώς νομιμοποιούμενος προς υποβολή δήλωσης παράστασης πολιτικής αγωγής είναι, κατά πρώτο λόγο, εκείνος του οποίου πλαστογραφήθηκε η υπογραφή ή ο εκδότης του νοθευθέντος εγγράφου, ανεξαρτήτως εάν υπέστη ο ίδιος περιουσιακή ζημία (βλ. Μιχαήλ Μαργαρίτη, Ερμηνεία Ποινικού Κώδικα, 3η έκδ. σελ.

605). Επομένως, το Ελληνικό Δημόσιο, η υπογραφή υπαλλήλου του οποίου φέρεται ότι πλαστογραφήθηκε εν προκειμένω από τον κατηγορούμενο επί της τελευταίας σελίδας των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος των φορολογουμένων Κ. και Α. Τ., νομιμοποιείται να δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής, ενόψει της τρώσης του κύρους που διατείνεται ότι υπέστη από την πράξη για την οποία κατηγορείται ο κατηγορούμενος" Ακολουθώντας, το Δικαστήριο, δέχθηκε, μετά από την εκτίμηση όλων των αναφερομένων κατ'είδος αποδεικτικών μέσων, ότι αποδείχθηκαν, κατά την ανέλεγκτη κρίση του, τα εξής: "ο κατηγορούμενος, στην Αθήνα, στις 7.7.2011 νόθευσε έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλων σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, ενώ στη συνέχεια έκανε και χρήση του εγγράφου αυτού. Πλέον συγκεκριμένα, ο κατηγορούμενος, στον ως άνω τόπο και χρόνο, ασκώντας το επάγγελμα του συμβούλου επιχειρήσεων στο λογιστικό γραφείο του πατέρα του, Κ. Α. του Β., και ενώ είχε αναλάβει τη συμπλήρωση και υποβολή των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 των φορολογουμένων Κ. Τ. του Ν. και Α. Τ. του Κ. στην αρμόδια φορολογική Αρχή και δη στη Δ.Ο.Υ. ... για τον Κ. Τ. και στη Δ.Ο.Υ. ... για την Α. Τ., αφού συμπλήρωσε στα σχετικά έντυπα των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 (ΕΙ) τα αληθή οικονομικά στοιχεία - φορολογητέα εισοδήματα των ανωτέρω φορολογουμένων και αφού υπέγραψαν αυτά ως δηλούντες εκείνοι, στη συνέχεια, εν αγνοία τους, έθεσε στην τελευταία σελίδα εκάστης των δύο δηλώσεων, στη θέση του παραλαβόντος υπαλλήλου της ΔΟΥ, με εντύπωμα σφραγίδας, τα στοιχεία " Κ. ΕΦΟΡΙΑΚΟΣ ΤΕ/Γ" και κατ' απομίμηση της υπογραφής αυτού και ημερομηνία παραλαβής τις 7.7.2011, ώστε να διαλαμβάνεται ότι τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 (ΕΙ) για τον μεν Κ. Τ. την κατέθεσε στις 7.7.2011 νομίμως και αρμοδίως στη Δ.Ο.Υ. ..., για τη δε Α. Τ. ότι την κατέθεσε την ίδια ημέρα νομίμως και αρμοδίως στη Δ.Ο.Υ. ..., παρότι στην πραγματικότητα δεν υπήρχε υπάλληλος με όνομα Δ. Κ. σε καμία από τις δύο προαναφερόμενες Δ.Ο.Υ. και ουδέποτε οι δηλώσεις αυτές προσκομίστηκαν από τον κατηγορούμενο σε αυτές, ακολουθώντας δε έκανε αυθημερόν χρήση των δύο πλαστογραφημένων δηλώσεων, παραδίδοντάς τις στον Κ. Τ., προκειμένου να τον διαβεβαιώσει ότι τις είχε υποβάλει στην αρμόδια φορολογική αρχή. Πρέπει, κατά συνέπεια, να κηρυχθεί ένοχος ο κατηγορούμενος για την πράξη για την οποία κατηγορείται, αναγνωριζομένου, ωστόσο στο πρόσωπο του της ελαφρυντικής περίπτωσης του άρθρου 84 παρ. 2 στοιχ.

δ' ΠΚ ("ειλικρινής μετάνοια"), καθόσον από την αποδεικτική διαδικασία αποδείχθηκε ότι, μετά την πράξη του, επέστρεψε στον φορολογούμενο Κ. Τ. την αμοιβή που είχε λάβει από εκείνον για τη διεκπεραίωση της εν λόγω φορολογικής υπόθεσης. Αντιθέτως, το αίτημα της συνηγόρου υπεράσπισης να του αναγνωρισθεί το ελαφρυντικό του άρθρου 84 παρ. 2 στοιχ. ε' ΠΚ ("καλή συμπεριφορά για μεγάλο διάστημα μετά την πράξη") πρέπει να απορριφθεί, δοθέντος ότι δεν προέκυψαν πραγματικά περιστατικά που να το θεμελιώνουν". Στη συνέχεια δε, το Δικαστήριο κήρυξε τον κατηγορούμενο ένοχο (με ελαφρυντικό άρθρ.84 παρ.2δ'ΠΚ) του ότι: "Στην ... την 07/07/2011 νόθευσε έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλων σχετικά με γεγονόσ που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, στη συνέχεια, δε, έκανε χρήση του πλαστού αυτού εγγράφου. Ειδικότερα, ασκών το επάγγελμα του συμβούλου επιχειρήσεων στο λογιστικό γραφείο του πατρός του, Κ. Λ. του Β., και ενώ είχε αναλάβει τη συμπλήρωση και υποβολή των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 των φορολογουμένων Κ. Τ. του Ν. και Α. Τ. του Κ. στην αρμόδια φορολογική αρχή και δη στη Δ.Ο.Υ. ... για τον Κ. Τ. και στη Δ.Ο.Υ. ... για την Α. Τ., στον ως άνω τόπο και χρόνο, αφού συμπλήρωσε στα σχετικά έντυπα των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 (ΕΙ) τα αληθή οικονομικά στοιχεία - φορολογητέα εισοδήματα των προαναφερθέντων φορολογουμένων, κι αφού υπέγραψαν αυτά ως δηλούντες οι φορολογούμενοι Κ. Τ. και Α. Τ. αντίστοιχα, ακολούθως ο κατηγορούμενος, εν αγνοία τους, έθεσε στην τελευταία σελίδα εκάστης των δύο δηλώσεων στη θέση του παραλαβόντος υπαλλήλου της Δ.Ο.Υ. με εντύπωμα σφραγίδα τα στοιχεία " Κ. ΕΦΟΡΙΑΚΟΣ ΤΕ/Γ" και κατ' απομίμηση υπογραφή αυτού, ως και ημερομηνία παραλαβής την 07/07/2011, ώστε να διαλαμβάνεται ότι τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 (ΕΙ) για τον μεν φορολογούμενο, Κ. Τ. την κατέθεσε την 07/07/2011 νομίμως και αρμοδίως στη Δ.Ο.Υ. ... για τη δε φορολογούμενη Α. Τ. ότι την κατέθεσε την ίδια ημέρα νομίμως και αρμοδίως στη Δ.Ο.Υ. ..., παρότι στην πραγματικότητα δεν υπήρχε υπάλληλος με όνομα Δ. Κ. ούτε στη Δ.Ο.Υ. ... ούτε στη Δ.Ο.Υ. ... και ουδέποτε οι δηλώσεις αυτές προσκομίσθηκαν από τον κατηγορούμενο στις προαναφερθείσες υπηρεσίες, ακολούθως δε στην Αθήνα έκανε αυθημερόν χρήση των δύο υπ' αυτού ως άνω πλαστογραφημένων δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 παραδίδοντας αυτές στον Κ. Τ., προκειμένου να τον διαβεβαιώσει ότι τις είχε υποβάλει στην αρμόδια φορολογική αρχή, ως όφειλε." Όμως, από το περιεχόμενο του

κατηγορητηρίου, που αποτελεί και το διατακτικό της προσβαλλομένης καταδικαστικής αποφάσεως σύμφωνα και με τις παραδοχές της προσβαλλομένης, δεν προκύπτει η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της πλαστογραφίας μετά χρήσεως και της ηθικής βλάβης που ισχυρίστηκε ότι υπέστη το πολιτικώς ενάγον Ελληνικό Δημόσιο: Η πλαστότητα των επιδικών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος (ΕΙ) οικονομικού έτους 2011 αφορά την υπογραφή και το αποτύπωμα της προσωπικής σφραγίδας με τα στοιχεία "Κ. ΕΦΟΡΙΑΚΟΣ ΤΕ/Γ", φερομένου (Δ. Κ.) ως υπαλλήλου υπηρετούντος στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. ...και ..., ανυπάρκτου, όμως, προσώπου ως υπαλλήλου υπηρετούντος στις ως άνω αρμόδιες Δ.Ο.Υ., στις οποίες, άλλωστε, (Δ.Ο.Υ. ... και Δ.Ο.Υ. ...), σύμφωνα με τις παραδοχές της προσβαλλομένης αποφάσεως, ουδέποτε οι δηλώσεις αυτές προσκομίστηκαν από τον ήδη αναιρεσείοντα. Η δε χρήση των ως άνω πλαστών εγγράφων έγινε μόνο με την παράδοσή τους στον ιδιώτη Κ. Τ., με αποκλειστικό σκοπό να τον παραπλανήσει σχετικά με το ότι οι φορολογικές δηλώσεις του ιδίου και της κόρης του Α. Τ. είχαν κατατεθεί στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. και είχαν παραληφθεί νομίμως. Υποστάντες, επομένως, ή δυνάμενοι να υποστούν, τις εκ των δύο πλαστών εγγράφων έννομες συνέπειες είναι τα εν λόγω δύο πρόσωπα, και όχι το, μη εμπλακέν, Ελληνικό Δημόσιο ή ο, φερόμενος ως υπηρετών εντεταλμένος υπάλληλος στις ως άνω Δ.Ο.Υ., Δ. Κ.. Επομένως, το Ελληνικό Δημόσιο δεν νομιμοποιείτο ενεργητικά ως πολιτικώς ενάγον να παραστεί στη διαδικασία ενώπιον του ακροατηρίου του Δικαστηρίου. Η γενόμενη δε δεκτή παράστασή τους προκάλεσε απόλυτη ακυρότητα, και ως εκ τούτου το Δικαστήριο υπέπεσε στην αναιρετική πλημμέλεια του άρθρου 510 παρ. 1 Α' του Κ.Ποιν.Α., δεκτού γενομένου του σχετικού προβαλλόμενου υπό στοιχ. 1α πρώτου λόγου ως βασίμου.

Κατόπιν αυτών και χωρίς να ερευνηθούν οι λοιποί λόγοι αναιρέσεως, των οποίων παρέλκει η έρευνα, πρέπει να γίνει δεκτή η ένδικη αίτηση αναιρέσεως κατά της υπ' αριθμ. ΒΤ3624/2018 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, και να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Ακολουθώς, πρέπει να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο, του οποίου είναι δυνατή η συγκρότηση από άλλους δικαστές και στη σύνθεση του οποίου δεν θα μετέχουν οι δικαστές που εξέδωσαν την αναιρούμενη απόφαση (άρθρο 519 Κ,Ποιν.Δ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την με αριθμό ΒΤ3624/2018 απόφαση του Τριμελούς

Πλημμελειοδικείου Αθηνών. Και

Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση, στο ίδιο δικαστήριο, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 28 Μαΐου 2019.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 31 Μαΐου 2019.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

<< Επιστροφή